

Sygn. akt XI Ka 876/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Kaczor /spr./

Sędziowie: SO Ewa Bogusz-Patyra

SO Włodzimierz Śpiewła

Protokolant: st. prot. Dominika Karasek-Raczyńska

Przy udziale Prokuratora Ewy Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2014 r.

sprawy M. M.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 24 kwietnia 2014 r. sygn. akt VII K 1652/12

na podstawie art. 439 § 1 pkt 11 kpk uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego M. M. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej do ponownego rozpoznania.

XI Ka 876/14 UZASADNIENIE

M. M. oskarżony został o to, że w okresie od 21 grudnia 2011r. do 2 marca 2012r. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej D. M., prowadzącego własną działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo - Usługowa (...)” (...), gm. P.”, do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do własnej sytuacji finansowej i zamiaru zapłaty za zakupiony towar w postaci paszy dla tuczników ogólnej wartości 176 031, 20 złotych i w ten sposób wyłudził:

- w dniu 21 grudnia 2011r. 14, 9 tony paszy o wartości 16 986 zł;
- w dniu 29 grudnia 2011r. 16, 3 tony paszy o wartości 18 582 zł;
- w dniu 11 stycznia 2012r. 15, 3 tony paszy o wartości 17 442 zł;
- w dniu 13 stycznia 2012r. 12, 1 tony paszy o wartości 13 794 zł;
- w dniu 24 stycznia 2012r. 15, 36 tony paszy o wartości 17 510, 40 zł;
- w dniu 28 stycznia 2012r. 15, 28 tony paszy o wartości 17 724, 80 zł;

- w dniu 6 lutego 2012r. 8, 96 tony paszy o wartości 10 214 zł;
- w dniu 8 lutego 2012r. 14, 02 tony paszy o wartości 15 982, 80 zł;
- w dniu 21 lutego 2012r. 12 ton paszy o wartości 13 920 zł;
- w dniu 28 lutego 2012r. 11,1 tony paszy o wartości 12 876 zł;
- w dniu 28 lutego 2012r. 11, 96 tony paszy o wartości 13 634, 40 zł;
- w dniu 2 marca 2012r. 6, 46 tony paszy o wartości 7 364, 40 zł

tj. o przestępstwo z art.286 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k.

Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2014r. Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej uznał oskarżonego za winnego dokonania zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art.286 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. i za to na mocy art.286 § 1 k.k. skazał go na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art.33 § 1-3 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 120 stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 50 zł; zwolnił oskarżonego od opłaty i zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa 735, 97 zł tytułem zwrotu wydatków oraz na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. M. 1230 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Od wyroku tego apelację wniósł oskarżony. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości zarzucił:

- obrazę art.377 § 3 k.p.k. oraz art.374 § 1 k.p.k. w zw. z art.6 k.p.k. polegającą na rozpoznaniu sprawy w trybie zwyczajnym bez udziału oskarżonego mimo, iż M. M. w dniu rozprawy telefonicznie zadeklarował chęć uczestniczenia w rozprawie oraz poinformował sąd o przyczynie swojego spóźnienia co doprowadziło do rozpoznania, z naruszeniem prawa do obrony, prowadzonej w trybie zwyczajnym sprawy bez udziału oskarżonego, a co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art.439 § 1 pkt 11 k.p.k.

oraz „z ostrożności procesowej”:

- obrazę przepisów postępowania tj. art.4, 5 § 2 i art.7 k.p.k., która miała wpływ na treść orzeczenia, poprzez dokonanie błędnej, pobieżnej i jednostronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, bezzasadne odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego świadczącym jednoznacznie o braku zamiaru doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia nieprawdziwych ustaleń faktycznych i uznania, iż oskarżony działał z zamiarem wyłudzenia towarów w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i tym samym doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. M. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Firma Handlowo - Usługowa (...) z/s O. poprzez wprowadzenie go w błąd, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego respektująca zasady zawarte w powołanych wyżej przepisach winna prowadzić do uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu z uwagi na brak przesłanek, które w sposób jednoznaczny wskazywałyby na zamiar wyłudzenia przedmiotowych towarów poprzez wprowadzenie kontrahenta w błąd co do okoliczności mających znaczenie dla zawarcia umowy;

- rażąco niewspółmierność kary wobec zarzuconego oskarżonemu czynu.

Podnosząc powyższe zarzuty oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od popełnienia zarzuconego mu czynu, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania bądź o jego zmianę poprzez wymierzenie kary pozbawienia wolności w wymiarze roku z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

O uniewinnieniu oskarżonego nie może być mowy na aktualnym etapie postępowania. Na uwzględnienie zasługuje natomiast pierwszy z zarzutów apelacji, co czyni – z uwagi na treść art.436 k.p.k. – przedwczesnym odnoszenie się do pozostałych zarzutów w niej zawartych.

Jeżeli więc Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne okoliczności wynikające ze sporządzonej przez pracownika sekretariatu notatki urzędowej (k.385), to jest oczywistym, iż oskarżony kontaktując się z sekretariatem wyraził w sposób jednoznaczny wolę udziału w rozprawie oraz przedstawił okoliczności uniemożliwiające terminowe stawienie się na nią. W takiej natomiast sytuacji przeprowadzenie rozprawy w całości pod jego nieobecność i wydanie wyroku nastąpiło z obrazą art.377 § 3 k.p.k., na który powołał się Sąd Rejonowy podejmując decyzję o prowadzeniu postępowania, oraz art.6 k.p.k. Pierwszy z wyżej powołanych przepisów pozwala bowiem na prowadzenie postępowania bez udziału oskarżonego nie pozbawionego wolności w razie oświadczenia przez niego, iż nie weźmie udziału w rozprawie, bądź też w sytuacji gdy oskarżony zawiadomiony o rozprawie osobiście nie stawia się bez usprawiedliwienia. W realiach rozpoznawanej sprawy żadna z powyższych sytuacji nie miała natomiast miejsca.

Ponieważ zaś przedmiotowa sprawa podlega rozpoznaniu w trybie zwyczajnym nieprawidłowość jakiej dopuścił się Sąd I instancji skutkowałą zaistnieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej przewidzianej w art.439 § 1 pkt 11 k.p.k.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy stosując przepisy kodeksu postępowania karnego.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.